

[Aksel Larsen.]

holdt Retsforbundet udenfor. Hvorfor mener det ærede Medlem, at det er urimeligt? Der er i øvrigt slet ikke Tale om at sikre Kommunisterne en Plads i Udvalgene, det har de Ret til. Det er tilfældigvis os, der har 9 Medlemmer, Retsforbundet har kun 6, og Retsforbundet kan overhovedet ikke komme ind i Udvalgene, hvis ikke Tinget som Helhed eller et andet Parti vil hjælpe Retsforbundet dertil. Det ligger endda saadan, at Retsforbundet vilde ikke sammen med de forenede Venstrepartier kunne skaffe sig en Udvalgsplads; kun hvis de 3, eller 4 — man er ikke helt klar over, hvor mange det er — Partier gaar sammen, kan det lade sig gøre. Hvis Retsforbundet og de 2 Venstrepartier — eller det forenede Venstreparti — gik sammen, vilde Resultatet blive, at de Konservative kun vilde faa 1 Medlem i et 15 Mands Udvalg, medens Kommunisterne vilde komme ind i et saadant Udvalg; saa gik det ud over de Konservative. Saadan er Forholdet. Det er fuldkommen uberettiget at stille det op her, som om Kommunisterne ved Hjælp af 17 Mands Udvalg uberettiget faar et Udvalgsmedlem. Kommunisterne burde selvfølgelig ogsaa i 15 Mands Udvalg have et Udvalgsmedlem. Men ved en unaturlig Konstellation, vi mange Gange har set herinde, er det lykkedes ved Lodtrækningens Hjælp at skaffe Retsforbundet den Udvalgsplads, som i Virkeligheden tilkom Kommunisterne.

Tholstrup: Jeg synes, det er ganske naturligt, at vi forsøger paa at komme ind i enkelte af disse Udvalg, hvor der er visse afgørende økonomiske Interesser paa Spil, da vi jo véd, at Kommunisternes Synspunkt med Hensyn til Frihed og Tvang, Statsstyre og Liberalisme er det diametralt modsatte af vort. De er vore afgjorte Modstandere mere end noget af de andre Partier her i Salen, og vi er vel til Gengæld Kommunisternes afgjorte Modstandere mere end noget af de andre Partier. (*Indsigelser.*) Det er derfor ganske logisk, at vi gør alt, hvad vi kan for at skubbe dem ud, naar Lejlighed dertil gives.

Edvard Sørensen: I Anledning af den Debat, der her føres om 15 eller 17 Mands

Udvalg, vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger.

Det er Socialdemokratiet, der har indledt denne Kamp, hvis man kan kalde det saaledes. Hvad Grunden har været, kan jeg ikke vide. Man hævder her, at det er for at sikre Formandspladsen i Udvalgene, idet man mener, det er ganske rimeligt, at de, der har Regeringen, ogsaa har Formandspladsen i Udvalgene. Jeg skulde slet ikke modsige denne Betragtning, hvis man logisk havde fulgt den, men den gælder for Socialdemokratiet kun, naar *det* har Regeringen, den gjaldt ikke, da Venstre havde den. Da fulgte man en ganske anden Linie, da tog man Formandspladsen i de Udvalg, hvor der var Mulighed derfor.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at man fra radikal Side havde taget nøjagtigt den samme Stilling over for Venstregeringen, som man nu tog over for den socialdemokratiske Regering: at sikre Partiet Formændene og Ledelsen. Det gjaldt nu i vort Samarbejde ikke fuldt ud. Det gjaldt ikke Ledelsen af Tinget, der vilde de Radikale ikke gaa med. Det gjaldt de andre Steder, og det er vi de Radikale taknemmelige for. Man mener nu, at det er naturligt, at Regeringen har Ledelsen i Tinget. Det mente man ikke, da det var Venstre, der havde Regeringen.

Hvad der end kommer ud af denne Debat, ønsker vi fra Venstres Side ikke at fraskrive os Retten til Gruppefællesskab efter de Regler, der er i Henhold til Forretningsordenen; dem ønsker vi at udnytte, naar vi mener, det er rimeligt og naturligt at gøre det.

Gustav Pedersen: Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke os, der har blandet Spørgsmaalet om Kommunisterne ind i denne Debat. Det var det ærede Medlem Hr. Tholstrup, der vilde beskyldte os for at have som Formaal med 17 Mands Udvalgene at sikre Kommunisterne en Plads. I øvrigt tror jeg nok, jeg tør sige, at i Kampen mod Kommunisterne og de Standpunkter, som vi ikke er enige med dem i, har det hidtil været Socialdemokratiet, der har taget den haardeste og mest betydende Tørn.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vilde, nogenlunde paa Linie med det ærede Medlem Hr. Tholstrup, mene, at vi havde